

Disse to ting – altså rådet og selskabet – burde man fusionere. I stedet for at sprede kræfterne på mange forskellige organer og samarbejdsfora i hovedstadsområdet er der brug for at samle kræfterne i ét råd, der er valgt af områdets befolkning, som den udførende kraft i arbejdet på at sikre en koordineret, offensiv indsats for sygehuse, erhvervsudvikling, regional planlægning, kollektiv trafik og miljøtilsyn. Det er det, der er behov for.

Vi har et højt uddannelsesniveau i hovedstadsområdet; vi har gode indkomster, vi har et godt og rent miljø, vi har lav kriminalitet, selv om man ofte påstår det modsatte, og vi har en velfungerende kollektiv trafik og en god infrastruktur med en centralt beliggende lufthavn. Med 1,8 millioner indbyggere i det danske hovedstadsområde og 1,2 millioner indbyggere i Skåne er der tale om en region, der også befolkningsmæssigt hævder sig i den internationale konkurrence, og som på alle områder udgør et alternativ til de andre nordeuropæiske vækstregioner.

En kommende reform af den kommunale struktur skal understøtte de muligheder, der er for at fremme vækst og beskæftigelse i hovedstadsområdet. Lad os samle kræfterne i en struktur, der kan give det danske hovedstadsområde et fremadrettet og fremtidssikret løft og gennem et samarbejde med Skåne sætte Øresundsregionen på verdenskortet – ikke bare til gavn for befolkningen her i området, men til gavn for befolkningen i hele Danmark og langt op i Sverige. Det er den udfordring, vi står over for.

Kl. 13.30

Mogens Lykketoft (S):

Da vi nu skal eksperimentere med nye debatformer, vil jeg også eksperimentere ved at tage ordet og gøre nogle ganske enkelte bemærkninger til statsministeren.

Jeg tror i grunden, at interessen for politik svækkes, når vælgerne ikke kan se forskel, og man kan i hvert fald sige én ting om statsministerens, synes jeg, retorisk meget velformede tale i dag: Den bidrager i alt for høj grad til at tilsløre forskellene i politik. Teknikken er måske teknisk set stærk, man bruger mange af Socialdemokratiets ord og overskrifter som dække for sin politik – ikke fordi man ønsker at kopiere den velfærdslinje, vi har, men for at camouflere sine reelle hensigter.

Så har jeg også undret mig over, at Venstre synes, at man skal bruge så mange penge på en så omfattende og usand skræmmekampagne og misinformation om skattepolitikken under den forrige regering. Det kan sikkert også skabe en betydelig træthed hos vælgerne, og jeg opfatter det i virkeligheden som en del af den kampagne, når man i dag kan læse en artikel i Børsen om, at nu pønser vi nok på en ny skat. Det er en skrøne, det har ikke noget hold i virkeligheden.

Jeg har ofte mødt mennesker, som på tværs af partiskel siger: Kunne man ikke erstatte skatten på besiddelse af ejendom med skat på fortjeneste ved salg af ejendom? Det er en meget god diskussion, men jeg tror ikke, det kan bære. Jeg tror ikke, det er nogen farbar vej.

Så vil jeg i øvrigt sige om skattepolitikken: Det er rigtigt, at SR-regeringen littede ikke skatten for mange penge, vi ikke havde. Det, der er problemet ved det, regeringen nu har gjort for befolkningen, og som den er så stolt af, er, at de penge, man deler ud, kun kan findes ved at skære i den service, der skal leveres til befolkningen, eller ved at flytte nye byrder over til næste generation. Det er det budskab, vismændene kom med i sidste uge, og det er den sørgelige kendsgerning om den gavepolitik.

Så takker jeg selvfølgelig på den tidligere regerings vegne for omtalen af den solide økonomi, som jo eksisterer på trods af regeringens økonomiske politik, på trods af de ufinansierede skattelettelser og på trods af den stigning i ledigheden, regeringen først nu er begyndt at forholde sig til.

Jeg skal ikke bruge tiden mere på dette, for jeg vil gerne nå nogle bemærkninger om behovet for en kommunal strukturreform. Socialdemokratiet ønsker en reform. Vi ønsker færre og større kommuner, som i de allerfleste sager er borgernes indgang til det offentlige. Vi ønsker det for at skabe en bedre og mere ensartet service og kvalitet, vi ønsker det for at skabe en faglig bæredygtighed, der kan sikre den kvalitet, overalt i landet, og af samme grund skal vi have færre regioner til at afløse amterne.

Jeg sagde i januar, da Strukturkommissionens betænkning udkom: Lad os nu lægge partitaktikken til side og lad os arbejde målrettet på at få en bredt funderet, bæredygtig og langtidsholdbar løsning på disse udfordringer. Derfor beklager jeg egentlig også, at statsministeren og indenrigsministeren ikke har brugt tiden siden januar til at lytte og forsøge at være imødekomende og skabe grundlaget for den bredde, som